

være rimeligt at søge at forcere Baneanlægene saa meget som muligt. Jeg skal slutte med den Bemærkning, at man kunde saa slaa to Fluere med et Smæk, naar man, samtidig med at man raader Bod paa Arbejdsløsheden, gennemfører Foranstaltninger, som specielt den Befolkning, som disse Foranstaltninger skulle komme til gode, imødeser med stor Længsel og Forventning, hvad der ikke er uden Grund. Idet jeg vil udtale min Tilslutning til Lovforslaget som Helhed, skal jeg bevidne min Glæde over, at det er lykkedes at gennemføre denne vigtige Lov i indeværende Rigsdags-samling. Naar vort Jernbanenet bliver udvidet med de ny Anlæg, som det foreliggende Lovforslag omfatter, saa er der ingen Tvivl om, at Erhvervslevet i vort Samfund vil faa et hidtil ukendt Opsving. Der er Tusinder af Mennesker ude over Landet, der imødeser Vedtagelsen af denne Lov med overordentlig stor Længsel og Forventning, og der er ingen Tvivl om, at disse Baneanlæg i høj Grad ville bidrage til Udviklingen af de mange økonomiske Hjælpemidler, som den danske Jord og det danske Samfund sidde inde med. Jeg skal derfor slutte disse korte Bemærkninger med at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Moestrup: Ved Siden af den almindelige Tilfredshed, der giver sig Udtryk her ved eneste Behandling af Jernbaneforslaget, en Tilfredshed, der formentlig resulterer i, at Forslaget bliver enstemmigt vedtaget her i Dag, har der ogsaa ytret sig nogen Beklagelse. Jeg skal med Hensyn til den Bane, der særlig interesserer mig, sige, at jeg tror, at den neppe vil kunne bygges med det Tilskud, hvormed den er vedtagen i Landstinget. Forslaget om en Jernbane til Mariager, eventuelt til Cementfabrikkerne, blev jo vedtaget her i Folketinget med et Tilskud af $\frac{2}{3}$. I Landstinget har man for saa vidt udvidet Forslaget, som man i Stedet for Cementfabrikkerne som Endepunkt har ført Banen til Randers—Hadsund Banen, et Forhold, jeg i og for sig ikke skulde have noget imod, naar man var bleven staaende ved Tilskuddet af $\frac{2}{3}$, ved hvilket Forslag man fra Folketingets Side havde givet tilkende, at man mente, at Banen skulde bygges. Man har imidlertid i Landstinget nedsat Tilskuddet fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{1}{2}$, hvis Banen skal føres fra Stambanen over Mariager til et Punkt paa Randers—Hadsund-Banen, og kun, hvis man stopper op ved Mariager, har man villet gaa med til $\frac{2}{3}$. Nu frygter jeg, som sagt, for, at

man i disse fattige Egne neppe vil kunne bygge Banen, som den er foreslaaet i Landstinget; jeg frygter for det, fordi det saa at sige er en Nødvendighed for, at en Bane til Mariager i det hele taget skal kunne bære sig, at den føres forbi Cementfabrikkerne for den Trafiks Skyld, som disse store Fabrikker naturligt give. Men hvis den skal føres der forbi til et Punkt paa Randers—Hadsund-Banen og blot med halvt Tilskud, nærer jeg, som sagt, nogen Frygt for, at Midlerne neppe kunne rejses. Imidlertid tvivler jeg ikke om, at man i den paagældende Egn vil gøre, hvad man kan, gøre et Forsøg paa om muligt under en eller anden Form at faa Jernbaneplanen realiseret.

Den ærede Ordfører nævnede imidlertid et Forhold, som jeg gerne i Forbindelse dermed ogsaa vil understrege. Han mindede om, at der i sin Tid har været Planer fremme om, at Banen fra Mariager til Stambanen skulde sættes i Forbindelse med en Bane fra Stambanen til Viborg. Det vilde i og for sig have været en naturlig Løsning af Jernbanespørgsmaaletovre paa de vedkommende Egne. Imidlertid har jo den Komité, som arbejdede paa en Bane fra Onsild til Viborg, opløst sig for i hvert Fald foreløbig at forsøge, om man der kan komme ind i de Planer om elektriske Baner, som ogsaa ere oppe i Viborg Amt. Jeg har mine Tvivl, om det kan lykkes, men skulde det ikke lykkes, har jeg ikke Tvivl om, at en Viborg—Onsild- eller Faarup—Mariager-Bane til et Punkt paa Randers—Hadsund-Banen vil blive et Krav, som vil blive taget op med forøget Styrke derovre.

Man kan derovre være glad ved den Tilslutning, man i øvrigt har givet en Bane til Mariager. Tanken har jo faaet Tilslutning baade hos Regeringen og begge Rigsdagens Ting, og jeg anser det for en Selvfølge, at hvis Banerne ikke kunne bygges som Privatbaner med det Tilskud, Landstinget nu har normeret, ville de blive byggede som Statsbaner, naar Kravene komme frem paa ny i deres gamle Skikkelse. Da vil der sikkert hos Rigsdagen og Regeringen være Lydhørhed overfor saadanne Krav. Vi ere jo enige om alle sammen, at Udskydelsen af Videbæk—Skive-Banen kun er foreløbig, og at der kommer Forslag frem inden alt for længe om, at det Stykke Statsbane fra Videbæk til Skive maa bygges. Jeg kunde tænke mig, at man i Forbindelse dermed ogsaa maatte komme til Erkendelse af, at en Bane fra Viborg til et Punkt paa Randers—Hobro-Banen, vi-